

Bruxelles, den 8.10.2015
COM(2015) 505 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om opfølgningen på dechargen for regnskabsåret 2013 (resumé)

{SWD(2015) 194 final}
{SWD(2015) 195 final}

DA

DA

BERETNING OM OPFØLGNINGEN AF ANMODNINGERNE I EUROPA-PARLAMENTETS DECHARGEBSLUTNINGER OG RÅDETS DECHARGEHENSTILLING FOR REGNSKABSÅRET 2013

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Dette er Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om opfølgningen på Europa-Parlamentets dechargebeslutninger¹ og Rådets henstilling² for regnskabsåret 2013, jf. artikel 319, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 166 i finansforordningen, artikel 119, stk. 5, i finansforordningen for 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF) og artikel 144 i finansforordningen for 10. EUF.

Dette er den første beretning fra Kommissionen, der tiltrådte den 1. november 2014. Den nye Kommission følger en mere målrettet dagsorden i henhold til de politiske prioriteter, som formand Jean-Claude Juncker har opstillet, og lægger særlig vægt på princippet om ansvarlig økonomisk forvaltning.

Kommissionen har grundigt undersøgt de betænkeligheder, som Europa-Parlamentet og Rådet gav udtryk for i forbindelse med dechargeproceduren for 2013.

Europa-Parlamentet påpegede i sin almindelige dechargebeslutning en række problemer, såsom behovet for forbedringer, hvad angår delt forvaltning, forenkling, resultater og andre specifikke punkter. Disse problemer er i vid udstrækning blevet drøftet under dechargeproceduren, særlig med ordføreren og medlemmerne af Budgetkontroludvalget. Næstformand Kristalina Georgieva³ dokumenterede i sit brev, at Kommissionen formelt har forpligtet sig til at gennemføre en række aktioner og foranstaltninger vedrørende disse problemer.

Rådets henstilling omhandler også centrale problemstillinger vedrørende behovet for forbedringer, hvad angår delt forvaltning, forenkling og resultater.

Denne meddelelse tager højde for Kommissionens forpligtelse, og for så vidt som der i mellemtiden er blevet gennemført yderligere aktioner, tegnes der et billede af den aktuelle situation. Den ledsages af to arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, der indeholder Kommissionens svar på henholdsvis 319 dechargeanmodninger, der er specifikke for Europa-Parlamentet, og 75 dechargeanmodninger, der er specifikke for Rådet.

Kommissionen indvilliger i at iværksætte nye foranstaltninger i forbindelse med 139 forespørgsler (heraf 115 fra Europa-Parlamentet og 24 fra Rådet). Kommissionen vurderer desuden, at de nødvendige foranstaltninger for 218 anmodningers vedkommende (168 fra Europa-Parlamentet og 50 fra Rådet) enten er gennemført eller pågår, omend det i nogle tilfælde vil være nødvendigt at evaluere resultatet af foranstaltningerne. Endelig resterer der 37 anmodninger (36 fra Europa-Parlamentet⁴ og 1 fra Rådet⁵), som Kommissionen ikke

¹ 2013 decharge for det almindelige budget, Revisionsrettens særberetninger i forbindelse med Kommissionens decharge, decharge for EUF, decharge for agenturerne. Dokumentreference P8_TA-PROV(2015)0118, P8_TA-PROV(2015)0119, P8_TA-PROV(2015)0120 og P8_TA-PROV(2015)0130 kan findes på følgende internetadresse:
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=20150429&secondRef=TOC&language=da>

² Dokumentreference 5303/15 ADD 1, 5303//1/15 REV 1, 5304/15, 5305/15, 5305/15 ADD1, 5306/15, 5306/15 ADD 1, 5549/15 findes på følgende internetadresse:
<http://www.europarl.europa.eu/committees/da/cont/discharge-2013.html>

³ Ares(2015)971353 af 4.3.2015.

⁴ Se punkt 2, 10, 12, 26-27, 34-35, 40, 44-45, 58, 91, 94, 103, 110, 137-138, 141, 143-144, 148, 152, 156, 169, 218, 222, 224, 268-269, 271, 282-283, 290, 294-295, 297 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om Europa-Parlamentets dechargebeslutninger.

kan acceptere af årsager, der har at gøre med de bestående retlige og budgetmæssige rammer eller Kommissionens institutionelle rolle eller beføjelser. De to vedlagte arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene indeholder en detaljeret begrundelse.

1 FORBEDRINGER, HVAD ANGÅR DELT FORVALTNING

1.1. Forbehold i generaldirektørernes "revisionserklæring" vedrørende landbrug og udvikling af landdistrikter, regionalpolitik og beskæftigelse og sociale anliggender (punkt 1-4)

Forbeholdene bekræfter efter Kommissionens opfattelse, at de kontrolprocedurer, der er indført i Kommissionen og medlemsstaterne, er velfungerende. Antallet af forbehold i de årlige aktivitetsrapporter [21 i 2013] skyldes Kommissionens forbedrede og mere målrettede fremgangsmåde, bl.a. fordi den fortsat fører en streng politik med hensyn til at afbryde og suspendere betalinger og ikke på grund af en forværring af kontrolsystemerne eller mangel på ansvarlighed. Forbehold er almindeligvis knyttet til handlingsplaner, som Kommissionen overvåger nøje.

Kommissionen konstaterer systematisk mangler og risici, træffer foranstaltninger og rapporterer om sine fremskridt, hvilket gør Europa-Parlamentet i stand til at overvåge situationen og udviklingen i den økonomiske forvaltning på fast basis.

De forebyggende, opklarende og korrigerende foranstaltninger, som Kommissionen har gennemført på grundlag af de flerårige overvågnings- og kontrolsystemer, giver rimelig sikkerhed for, at EU-budgettet er tilstrækkeligt beskyttet mod ulovlige udgifter og risici som følge af mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer.

1.2. Én enkelt revision og Kommissionens og medlemsstaternes ansvarlighed (punkt 44, 47)

Kommissionen har arbejdet hen imod én "enkelt revision", der er effektiv og som er gennemgående i en stor del af beslutningen.

Kommissionens væsentligste kilder til sikkerhed for, at midlerne er blevet anvendt i overensstemmelse med de retlige rammer og principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, er i denne forbindelse resultaterne af Kommissionens eget revisionsarbejde, Den Europæiske Revisionsrets (Revisionsretten) revisionsarbejde, rapporter fra OLAF og oplysninger fra nationale myndigheder, i særdeleshed revisionserklæringerne og kontrolstatistikker vedrørende fejlprocenter, som fremsendes som del af de årlige kontrolrapporter, og de nationale systemkontroller, der indsendes året igennem.

En vigtig del af princippet om én enkelt revision er forvaltningserklæringen, som underskrives af agenturernes eller organernes direktører/chefer, og som indebærer en forstærket obligatorisk indberetning for medlemsstaterne. Erklæringen ledsages af en rapport med et resumé af alle kontrol- og revisionsresultater samt de korrigerende foranstaltninger, der er planlagt eller gennemført. Afgivelsen af en national erklæring (finansforordningens artikel 59, stk. 1) kan udgøre endnu en vigtig del af princippet om én enkelt revision.

Hvad angår anmodningen om at fremsætte en henstilling for at fremme brugen af disse nationale erklæringer, vil Kommissionen, samtidig med at den tilslutter sig den

⁵ Se punkt 50 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om Rådets henstilling.

interinstitutionelle arbejdsgruppes anbefalinger⁶, gerne understrege, at brugen af nationale erklæringer bedre fremmes via andre foranstaltninger, f.eks. medtagelse af oplysninger fra offentlige dokumenter såsom Kommissionens årlige aktivitetsrapporter, indsamling af bedste praksis, informationssessioner i de relevante fora eller fremhævelse af fordele ved nationale erklæringer over for finansministrene, de nationale parlamenter og de øverste revisionsmyndigheder.

Hvad angår Europa-Parlamentets anmodning om offentliggørelse af de nationale erklæringer, de årlige sammendrag og forvaltningserklæringerne, understreger Kommissionen, at den ikke er berettiget til at offentliggøre disse dokumenter.

1.3. Pålideligheden af medlemsstaternes oplysninger (punkt 24-25, 49-50)

Det er Kommissionens holdning, at de årlige aktivitetsrapporters troværdighed ikke undergraves af, at kontrollen på første niveau, som udføres af medlemsstaterne, ikke er pålidelig. Den har et godt overblik og baserer revisionssikkerheden på en robust og solid proces, der omfatter flere kontrolniveauer:

-på første niveau kontrolleres alle udgifter, før de anmeldes til Kommissionen

-på andet niveau kontrollerer attesteringsmyndigheden (revisoren) regnskabet, før det indsendes til Kommissionen

-på tredje niveau revideres projekterne og de gældende procedurer

-og Kommissionens egenkontroller, som bygger på en vurdering ud fra 15 hovedkrav og vedrører enten nationale gennemførelses- og kontrolorganer eller projekterne direkte.

For at opnå sikkerhed tager Kommissionen hensyn til resultaterne af det arbejde, der er udført på alle disse kontrolniveauer, samt resultaterne af Revisionsrettens revisionsarbejde og OLAF's undersøgelser.

Kontrollerne er ydermere spredt over tid, og nogle kontroller foretages, efter at udgifterne er attesteret over for Kommissionen. Den endelige vurdering af restrisikoen og dermed vurderingen af, hvor vellykket gennemførelsen er, foretages ved programmets afslutning.

Kommissionen anser oplysningerne i de årlige aktivitetsrapporter, den sammenfattende rapport, meddelelsen om beskyttelse af Den Europæiske Unions budget og årsregnskaberne for at udgøre et tilstrækkeligt grundlag til at vurdere de indførte systemers korrektionskapacitet.

Den forsigtige holdning, som Kommissionen indtager i meddelelsen om beskyttelse af Den Europæiske Unions budget⁷, skal ikke tolkes således, at medlemsstaterne indberettede upålidelige oplysninger. Kommissionens bemærkning henviser til en praksis hos nogle attesteringsmyndigheder, hvor tal, der indberettes som finansielle korrektioner, allerede omfatter finansielle korrektioner fra medlemsstaten og fra Kommissionen. Derfor fratrækker Kommissionen systematisk et beløb lig med Kommissionens korrektioner fra tallene, der indberettes af medlemsstaterne, for at undgå risikoen for dobbelttælling.

Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion er i færd med at træffe foranstaltninger for at sikre pålideligheden af de oplysninger om finansielle korrektioner, som medlemsstaterne indberetter. Disse foranstaltninger består af:

⁶ COM(2014) 688 final.

⁷ COM(2014) 618 final.

- en årlig risikovurdering af oplysninger indberettet af medlemsstaterne
- kontakt til attesteringsmyndighederne med henblik på at få nærmere præciseret de indberettede oplysninger, når de indeholder uoverensstemmelser
- revision på stedet med henblik på at kontrollere revisionsystemerne hos attesteringsmyndighederne og pålideligheden af oplysningerne om finansielle korrektioner på grundlag af risikovurderinger; disse revisioner blev udvidet i 2014 med henblik på at opnå større sikkerhed.

Hvad angår anmodningen om at iværksætte procedurer, der skal forbinde korrigerende foranstaltninger med det oprindelige udbetalingsår, understreger Kommissionen, at det i programmeringsperioden 2007-2013 i første omgang er medlemsstaternes ansvar at indføre forsvarlige procedurer med henblik på at kontrollere tidspunktet for, årsagen til og beløbet for de korrigerende foranstaltninger.

Kommissionen har hele tiden fastholdt, at det ikke er praktisk muligt at knytte korrektioner til det oprindelige udbetalingsår.

Hvis Kommissionen på grundlag af sine vurderinger og analyser mener, at oplysninger fra en medlemsstat ikke er korrekte, vil dette klart fremgå af den pågældende årlige aktivitetsrapport fra dens tjenestegrene.

Hvad angår anmodningen om, at generaldirektørerne i deres årlige aktivitetsrapporter oplyser om de fejlprocenter, som medlemsstaterne har indberettet, og de korrektioner, som Kommissionen har foretaget, minder Kommissionen om, at generaldirektoraterne i øjeblikket fremlægger disse oplysninger for alle operationelle programmer, for hvilke der er taget forbehold. Fra 2014 gælder det alle operationelle programmer på ad hoc-basis.

1.4. Den sammenfattende rapport og de årlige aktivitetsrapporter (punkt 26-27, 217-218)

Som reaktion på Europa-Parlamentets anmodning har Kommissionen gjort nærmere rede for beregningen af risikobeløbet i den sammenfattende rapport for 2014⁸, og hvilken virkning de korrigerende foranstaltningers anslås at få.

Hvad angår anmodningen om at afgive en ordentlig "forvaltningserklæring" i den sammenfattende rapport, understreger Kommissionen, at rammebestemmelserne for økonomisk forvaltning (især finansforordningens artikel 66, stk. 9) har givet generaldirektørerne omfattende beføjelser og dermed gjort dem personligt ansvarlige for den økonomiske forvaltning. Dette er i overensstemmelse med behovet for at styrke den økonomiske kontrol, hvilket siden 2000 har været en af hovedprioriteterne i Kommissionens foranstaltninger til reform og forstærkning af forvaltningen. Dermed sikrer generaldirektørernes ledelsesansvar den nødvendige kontinuitet og holdbarhed i ansvarlighedsstrukturen.

Kommissionen minder om, at kollegiet påtager sig det politiske ansvar på basis af artikel 317 i TEUF ved årligt at vedtage den sammenfattende rapport, som udgør et resumé af de årlige aktivitetsrapporter fra det foregående år (finansforordningens artikel 66, stk. 9). Det er Kommissionens holdning, at de årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport opfylder de interne og eksterne målsætninger om ansvarlighed.

Hvad angår Europa-Parlamentets anmodning om præcisering af standardinstrukserne vedrørende de årlige aktivitetsrapporter (mulighed for negativ erklæring, sanktionsmekanisme), understreger Kommissionen, at de nuværende instrukser allerede gør

⁸ COM(2015) 279 final.

det muligt for den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede at konkludere, at han eller hun ikke har rimelig sikkerhed for, at de eksisterende kontrolprocedurer giver den nødvendige garanti for lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner.

Med hensyn til sanktionsmekanismen kan den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede allerede i henhold til både finansforordningen og personalevedtægten holdes ansvarlig i disciplinærsager, og han eller hun bærer det økonomiske ansvar i tilfælde af ulovlige aktiviteter, svig eller korrupsion.

2 FORENKLING

Den retlige ramme for 2014-2020 fastlægger et grundlag for yderligere forenkling, idet der indføres en række foranstaltninger såsom et nedsat antal programmer, tilpasning af bestemmelserne mellem de europæiske struktur- og investeringsfonde og andre EU-instrumenter, styrkelse af forenkede omkostningsscenarier eller indførelse af fælles handlingsplaner og mindskelsen af revisionsbyrden i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

På området landbrug og udvikling af landdistrikter indeholder den nye retlige ramme forenklinger såsom ordningen for mindre landbrugere samt standardomkostninger og udbetalinger af faste beløb til udviklingen af landdistrikter. Da mange af disse elementer dog er valgfrie for medlemsstaterne, afhænger deres reelle virkning af valg, der træffes på nationalt plan i forbindelse med deres gennemførelse. Ydermere har visse elementer, som Rådet og Europa-Parlamentet har indført i løbet af lovgivningsproceduren, øget kompleksiteten i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. Kommissionen har derudover iværksat en screening med hensyn til forenkling. Resultaterne af denne screening meddeles snart de relevante interessenter.

Hvad angår samhørighedspolitikken, er medlemsstaterne blevet tilbudt en lang række forenklingmuligheder, som de nu må udnytte og samtidig undgå overregulering. Tilsvarende er reglerne for offentlige udbud og statsstøtte også for nylig blevet forenklet via forbedret lovgivning, som skal bidrage til at mindske antallet af fejl, når den først er trådt i kraft i fuldt omfang. Kommissionen har ydermere taget politisk initiativ til at oprette en ekspertgruppe med henblik på at foretage en uafhængig vurdering af, i hvor høj grad medlemsstaterne har gennemført forenklinger og indkredset yderligere muligheder for at forenkle reglerne. Den 10. juli 2015 vedtog Kommissionen afgørelsen om oprettelsen af Højniveaugruppen af Uafhængige Ekspertgrupper vedrørende Overvågning af Forenkling for de Europæiske Struktur- og Investeringsfondes Støttemodtagere, som meddelte den 9. juni 2015 af Corina Crețu, kommissær med ansvar for regionalpolitik. Gruppens formål er at vurdere, i hvor høj grad medlemsstaterne udnytter mulighederne for at forenkle adgangen til og anvendelsen af fondene med henblik på at reducere støttemodtagernes administrative byrde.

I 2016 påbegyndes den elektroniske administration af samhørighedspolitikken. Den lovgivningsmæssige ramme for 2014-2020 styrker mulighederne for at anvende forenkede omkostningsscenarier og indeholder nye, forenkede instrumenter såsom de fælles handlingsplaner, som defineres fuldstændigt på grundlag af det output og de resultater, som skal opnås og gennemføres via forenkede omkostningsscenarier. Angående beskæftigelse afholder Kommissionen ydermere seminarer om forenkling i medlemsstaterne. Kommissionen agter inden udgangen af 2015 at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en statusrapport om den nuværende situation med hensyn til forenkling.

Forenkede omkostningsscenarier og harmonisering af reglerne imellem fondene mindsker støttemodtagernes administrative byrde og mindsker risikoen for fejl. Dermed bidrager forenkling til at målrette indsatsen i projekter og programmer mod at opnå resultater.

Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af forenklinger på hvert politikområde og inden udgangen af 2015 strømline disse separate tiltag via en resultattavle over administrativ forenkling.

Kommissionen vil tage højde for denne overvågnings- og koordineringsaktivitet i sin midtvejsevaluering af den flerårige finansielle ramme (som er fastsat til slutningen af 2016) og den næste revision af finansforordningen.

3 RESULTATER (PUNKT 303-310)

Den nye generation af udgiftsprogrammer for den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 vil bidrage til målsætningerne i Europa 2020-strategien, da den er mere resultatorienteret. Som tidligere nævnt står dette beskrevet i detaljer i førnævnte brev fra næstformand Kristalina Georgieva.

I medfør af Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2013 om den "integrerede struktur for intern kontrol" (pkt. 40)⁹ har Kommissionen taget de nødvendige skridt for i løbet af 2015 at oprette Den Interinstitutionelle Arbejdsgruppe om Resultatbaserede Budgetter.

Europa-Parlamentet anmoder om, at der i generaldirektøernes forvaltningsplaner er et begrænset antal mål, som der skal rapporteres om i deres årlige aktivitetsrapporter. Kommissionen understreger, at der i de årlige aktivitetsrapporter for 2013 blev rapporteret om de fremskridt, der var blevet gjort hen imod de milepæle og langsigtede mål, der blev fastsat i forvaltningsplanerne for 2013, og aktivitetsrapporterne indeholder også et resumé af de udførte evalueringer og forvaltningsrevisioner.

Der anmodes i beslutningen om, at den næste evalueringsrapport kommer til at omfatte to analyser, som begge vedrører effektiviteten, virkningsgraden og de resultater med hensyn til vækst og beskæftigelse, som er blevet opnået i forbindelse med henholdsvis investeringsplanen¹⁰ og vækst- og beskæftigelsesplanen.

Med hensyn til den første analyse vil Kommissionen i medfør af aftalen mellem Europa-Parlamentet og Rådet (5. juni 2015) fremlægge: a) en evaluering af EU-garantiens anvendelse og funktionsmåde ledsaget af en udtalelse fra Revisionsretten og b) en rapport med en uafhængig evaluering af forordningens anvendelse.

Med hensyn til den anden analyse påpeger Kommissionen, at evalueringsrapporten indeholder oplysninger om den vækst- og beskæftigelsesplan, som blev vedtaget af Europa-Rådet i juni 2012, for så vidt angår foranstaltninger, der er finansieret over EU-budgettet.

To yderligere anmodninger vedrører koordinationen i Kommissionens interne organisation. Kommissionen fastlægger i sine nye arbejdsmetoder, hvordan det sikres, at alle dens tjenesters arbejde falder inden for hovedområderne i de politiske retningslinjer, og hvordan den tilsigter at udvikle en mere resultatorienteret kultur i forbindelse med EU-budgettet. Ydermere forvaltes og koordineres EU's politikker med hensyntagen til den tværgående natur af generaldirektoraternes aktiviteter.

I denne forbindelse er der blevet oprettet et netværk af kommissærer, som skal fokusere på at skabe et resultatorienteret EU-budget.

4 SPECIFIKKE SPØRGSMÅL

⁹ Tilgængelig på: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2013-0319&language=DA&ring=A7-2013-0189>

¹⁰ COM (2015)10 final.

4.1 Interessekonflikt (punkt 56)

Hvad angår Europa-Parlamentets anmodning om at undersøge de nuværende forhold vedrørende medlemsstaternes lovgivning på dette område, minder Kommissionen om, at forebyggelse af interessekonflikter på nationalt plan generelt hører under medlemsstaternes kompetence, også i de tilfælde, hvor den potentielle interessekonflikt omhandler forvaltningen af midler fra EU-budgettet.

Med hensyn til anmodningen om at fremsætte henstillinger eller foreslå retligt bindende løsninger minder Kommissionen om, at der allerede findes retlige bestemmelser¹¹ møntet på forebyggelse af interessekonflikter i forbindelse med gennemførelsen af EU-budgettet under delt forvaltning.

Især med hensyn til finansforordningens bestemmelser er det op til medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå interessekonflikter både i forvaltningen og kontrollen.

Ydermere skal det operationelle program i henhold til forordningen om fælles bestemmelser sikre tilstrækkelig adskillelse af funktioner, hvis forvaltningsmyndigheden også er støttemodtageren.

På tilsvarende vis skal medlemsstaterne i henhold til reglerne for offentlige udbud sikre, at de ordregivende myndigheder træffer passende foranstaltninger, der effektivt kan forebygge, indkredse og udbedre de interessekonflikter, der opstår under gennemførelsen af udbudsprocedurer, med henblik på at undgå konkurrenceforvridning og sikre ligebehandling af alle økonomiske aktører.

4.2 Forfinansiering af førtiltrædelse (punkt 215)

Med hensyn til afregningen af ni transaktioner i forbindelse med de nationale førtiltrædelsesprogrammer understreger Kommissionen, at disse kun blev påvirket af en fejl i den midlertidige regnskabsprocedure. Kommissionen har konsekvent fastholdt, at denne fejl påvirkede hverken regnskabet pålidelighed eller transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

Ydermere afspejler det pågældende punkt kun delvist Revisionsrettens konklusioner og dertil hørende svar fra Kommissionen i Revisionsrettens årsberetning fra 2013.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor vidt praksis i Generaldirektoratet for Udvidelse er i overensstemmelse med artikel 88 i finansforordningen og artikel 100 i gennemførelsesbestemmelserne hertil, understreger Kommissionen, at disse bestemmelser specifikt omhandler fastsættelsen af udgifter, hvilket ikke fandt sted i forbindelse med nogen af disse transaktioner. Derfor er Kommissionen ikke enig i, at artiklen ikke blev overholdt, idet der på intet tidspunkt i forbindelse med disse transaktioner blev kommunikeret til modtagerlandet, at Kommissionen havde fastlagt de pågældende udgifter.

Kommissionen bemærker, at den midlertidige regnskabsprocedure kun havde været gældende i to år og blev annulleret i det tredje år. Generaldirektoratet har nu sammen med de pågældende modtagerlande oprettet et system for at sikre, at anerkendelsen af omkostninger i regnskabsbilagene er i fuld overensstemmelse med finansforordningen.

4.3 DEN INTERNATIONALE STYRINGSGRUPPE (PUNKT 234-235)

¹¹ Finansforordningens artikel 32, stk. 3, og artikel 59, stk. 1, samt artikel 125, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU om offentlige udbudsprocedurer.

I beslutningen anmodes der om en redegørelse for årsagen til, at OLAF's endelige rapport om Den Internationale Styringsgruppe (IMG) blev lækket, og om at der træffes en afgørelse om organisationens retlige status. Inden for fortrolighedens grænser vil Kommissionen meddele resultaterne af sine undersøgelser af omstændighederne ved den påståede uautoriserede lækage til Europa-Parlamentet.

For så vidt angår IMG's retlige status har Kommissionen allerede gjort det klart, at den under hensyn til de nye faktuelle elementer i OLAF's endelige rapport ikke vil indgå yderligere aftaler med IMG efter den særlige procedure, der gælder internationale organisationer, før IMG's status er blevet afklaret.

Kommissionen minder om, at finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne hertil udgør en klar retlig ramme for støttebevilling uden forslagsindkaldelse og for tildeling af offentlige kontrakter ved udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse (ved direkte forvaltning). Retsgrundlaget indeholder bestemmelser om specifikke situationer, hvor direkte tildeling kan anvendes, såsom humanitær bistand, bistand til civilbeskyttelse eller krisestyring, nødsituationer, monopolsituationer, organer fastsat af lovgiveren i basisretsakten eller specifikke foranstaltninger, der kræver en særlig type støttemodtager, mest på grund af dennes tekniske kompetence, høje specialiseringsgrad eller administrative kompetence. Ved offentligt udbud rapporteres antallet af derpå følgende forhandlinger i løbet af året i hver årlig aktivitetsrapport (bilag 3, tabel 11 og 12) i henhold til artikel 53 i gennemførelsesbestemmelserne.

Det er vigtigt at bemærke, at der ikke er nogen forbindelse mellem disse specifikke situationer og støttemodtagerens eller kontrahentens retlige status. Hvorvidt en enhed er en international organisation eller ej, er irrelevant i de nævnte specifikke tilfælde. Det formodede privilegium, som en enhed kan opnå gennem klassificering som international organisation, forekommer ikke ved direkte forvaltning, men derimod kun ved det, der tidligere kaldtes delt forvaltning og nu indirekte forvaltning.

Kommissionen anmodes i beslutningen også om at orientere Europa-Parlamentet om OLAF-undersøgelsen, der blev indledt i 2011, og om at sende det en liste over alle de organisationer, virksomheder, andre organer eller personer – med en præcisering af deres juridiske status – som Kommissionen har tildelt kontrakter uden en forslagsindkaldelse.

Med hensyn til den første anmodning har Kommissionen regelmæssigt underrettet formanden for og medlemmerne i Budgetkontroludvalget. Kommissionen minder især om, at formanden for og medlemmerne i Budgetkontroludvalget på et møde for lukkede døre den 17. juni 2015 blev underrettet om hovedpunkterne i den rapport om opfølgningen af undersøgelsen af IMG, som Kommissionen videregav til OLAF. Kommissionen henviser til disse oplysninger.

Med hensyn til den anden anmodning er det Kommissionens holdning, at det ville medføre en uforholdsmæssig stor arbejdsbyrde at opstille en liste over alle de kontraktmodtagere, der har fået kontrakter efter forhandling eller via direkte tildeling, og samtidig anføre deres retlige status, da disse oplysninger ikke er umiddelbart tilgængelige i de centrale databaser. Desuden opføres direkte tildelinger som nævnt ovenfor klart i de årlige aktivitetsrapporter.

4.4 OLAF (PUNKT 280-287)

Parlamentets anmodninger på dette område omhandler hovedsageligt forholdet mellem OLAF og dets overvågningsudvalg (OLAF-SC). Kommissionen kan forsikre Europa-Parlamentet om, at der er taget hensyn til dette.

Især hvad angår OLAF-SC's uafhængighed, jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, har OLAF i videst muligt omfang iværksat foranstaltninger, der skal garantere OLAF-SC's og dets budgets uafhængighed og finansielle autonomi. Kommissionen er ved at undersøge

muligheden for at styrke overvågningsudvalget yderligere, især med hensyn til dets menneskelige ressourcer og budgetforvaltning inden for de gældende retlige rammer. Europa-Parlamentet vil blive underrettet, når tiden er inde. Hvad angår anmodningen om at høre OLAF-SC inden ændringen af medarbejdernes instrukser om undersøgelsesprocedurer og fastlæggelsen af prioriteringerne for undersøgelsespolitikken, har OLAF også allerede hørt OLAF-SC om dets retningslinjer for medarbejderne om undersøgelsesprocedurer og prioriteringerne for undersøgelsespolitikken, jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, og samarbejdsordningerne mellem OLAF og OLAF-SC. OLAF er fuldt ud indstillet på at fortsætte med at gøre dette i fremtiden.

Med hensyn til gennemførelsen af OLAF-SC's henstillinger kan Kommissionen forsikre Europa-Parlamentet om, at alle OLAF-SC's henstillinger er blevet nøje overvejet af OLAF, og at der er investeret betydelige ressourcer i at gennemføre en række af dem. 2014 var det første år, hvor OLAF-SC fulgte op på de henstillinger, som det havde fremsat i løbet af de foregående år. Der er i øjeblikket ved at blive fastsat en procedure for, hvordan en sådan opfølgning skal ske fremover. Både OLAF og OLAF-SC stræber efter at opnå et godt samarbejde i denne forbindelse. Der blev taget hensyn til lovligheden af de undersøgelser, som OLAF indledte i forbindelse med sin omstrukturering den 1. februar 2012, i OLAF-SC's rapport 3/2014 af 20. januar 2015. OLAF indgav sine bemærkninger til OLAF-SC's rapport den 9. februar 2015, og disse blev vedlagt rapporten, da den blev indsendt til institutionerne den 12. februar 2015. OLAF dækker statistikkerne vedrørende undersøgelsernes varighed i sine årsrapporter. Ydermere har OLAF's generaldirektør anmodet OLAF-SC om at afgive en omfattende udtalelse om OLAF's statistikker. Denne udtalelse er medtaget i OLAF-SC's arbejdsprogram for 2015.

* * *